

РЕШЕНИЕ

№ 1940

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **6661** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] , със седалище [населено място], [улица], чрез адв. А. Н. - САК, против Ревизионен акт /РА/ №Р-22002219005381-091-001/23.03.2020 г., издаден от Х. Б. М. – орган възложил ревизията и Й. Н. И. – ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 930/09.09.2020 г., с който на дружеството са определени задължения за ДДС в размер на 2 783,11 лв. и са начислени лихви в размер на 524,97 и е установен данък за възстановяване в размер на 61 491, 62 лева за м. 03.2018 г. и 13383, 62 лева за м. 04.2018 г.

В жалбата е въведено оплакване, че ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Искането до съда е за постановяване отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, чрез адв. В. поддържа жалбата и моли РА да бъде отменен. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – [населено място], редовно призован чрез юрк. В. намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, Трето отделение, 60-ти състав, обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22002219005381-020-001/14.08.2019 г., връчена на 26.08.2019 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002219005381-020-002/ 20.11.2019 г., издадени от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С. да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, е възложено извършване на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за периодите 01.03.2018 г. - 30.04.2018 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, във връзка с Решение №1338/05.08.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА №Р-22221718003592-091-001/16.05.2019 г. е отменен по отношение на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м. 03.2018 г. и м. 04.2018 г. и преписката е върната за нова ревизия.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

С Протокол №Р-22002219005381-П.-001/12.09.2019 г. към доказателствата на ревизията са присъединени всички доказателства, събрани в хода на предходната ревизия, приключила с РА №Р-22221718003592-091-001/16.05.2019 г.

Установено е, че предметът на дейност на ревизираното лице е търговия на едро с бутилирана газ за битови нужди /LPG/.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002219005381-040-001/ 13.09.2019 г. Част от изисканите документи са представени на 25.09.2019 г.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК] /превозвач, вписан в спорните СМР/, приключила с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22001420001338-114-001/17.02.2020 г. В отговор на 11.02.2020 г. са дадени писмени обяснения.

Изпратено е Искане за извършване на действия от други контролни органи №Р-22002219005381-032-001/12.11.2019 г. до Агенция „Митници“. Получен е отговор на 03.12.2019 г.

Присъединен е отговор с вх. №53-00-2020/25.10.2019 г., получен от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в друго ревизионно производство, във връзка с извършен превоз отново от [фирма] на газ.

В резултат на извършените процесуални действия и анализ на събраните доказателства, органите по приходите са направили съответни изводи и заключения, довели до промяна в деклариранияте от лицето резултати за ДДС за ревизираните периоди.

По отношение на деклариранияте ВОД:

През данъчни периоди м. 03.2018 г. и м. 04.2018 г. задълженото лице е декларирало ВОД на стоки до хърватското дружество, за което е издало 15 фактури с номера от 1 до 15, издадени между 05.03.2018 г. и 09.04.2018 г., надлежно описани в РД /стр. 5-6/, неразделна част от РА. Като предмет на доставките във фактурите са вписани стоки. За удостоверяване на извършените ВОД ревизираното лице е представило спорните фактури със заявка за всяка продажба и транспортни документи (CMR), в които като превозвач е вписан [фирма] /подизпълнител на [фирма] – доставчик на транспортни услуги на ревизираното дружество/, договор от 01.03.2018 г., сключен с хърватския контрагент, с предмет газ за битови нужди, писмено потвърждение от BISER W. TRADER JDOO, X., за получаване на стоките. Констатирано е, че видно от представените международни товарителници не се установява къде са разтоварени стоките, тъй като в тях за адрес е посочен само [населено място] – липсва точен адрес. Посочено е, че съгласно представена информация от ревизираното дружество стоките са доставяни на адрес Z., Selcinska 14, като данъчната администрация на X. е установила, че на този адрес се намира жилищна сграда.

След анализ на събраните доказателства е прието, че жалбоподателят не притежава изискуемите документи за доказване на ВОД съгласно чл. 45 от Правилника за прилагане на Закона за данъка върху добавената стойност (ППЗДДС). Този извод е аргументиран с установени несъответствия и противоречия в съставените транспортни документи. Посоченото като превозвач транспортно дружество [фирма] не е представило доказателства за направени разходи при транспортирането на стоките по спорните ВОД, в т. ч.: разходи за платени пътни такси (винетни стикери), закупено гориво, командировъчни на шофьорите, платени престои и паркинги и др. От това дружество не са представени и документи за удостоверяване извършен превоз транспортни документи - пътни листове, товарителници, тахошайби и др. Същевременно, видно от представени заявки за транспорт от страна на [фирма] към [фирма], за платец е посочено лице, различно от [фирма]. Част от представените пътни листове са от други дати, като в тях липсва дестинация З.. Органите по приходите са констатирани, че тези несъответствия компрометират истинността на спорните международни товарителници (CMR).

Констатирано е, че предметът на деклариранияте ВОД е бутилирана газ за битови нужди, като съгласно чл. 226 от Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и техническия надзор на съоръжения под налягане /Наредбата/, транспортирането, товаренето и разтоварването на бутилки се извършва съгласно Европейска спогодба за

международен превоз на опасни товари по шосе (А.). От [фирма] в изпълнение на указания, дадени с Решение №1338/05.08.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., в хода на настоящото ревизионно производство е изискано да представи информация, придружена със съответните доказателства, че транспортните средства, с които се претендира да са извършени същите ВОД, отговарят на изискванията за конструкцията, оборудването и движението на товарния автомобил, който превозва LPG, посочени в приложение В към А.. От дружеството е изискано да се уточни освен газ превозвани ли са и други товари, кои лица са извършили транспорта и докъде, с какво превозно средство е осъществен. От провереното дружество е ангажирано писмено обяснени, съгласно което превозваният товар е бутилирана газ за битови нужди, а не газ пропан-бутан, за който е приложима Наредбата.

Във връзка с указания, дадени с Решение №1338/05.08.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. за изискване на информация относно законовите норми за транспорт на опасни товари и конкретно бутилки газ пропан – бутан за битови нужди, е присъединен отговор с вх. №53-00-2020/25.10.2019 г., получен от И. в друго ревизионно производство, във връзка с извършен превоз отново от [фирма] на газ пропан – бутан, в отговор на което е предоставена следната информация:

Относно „пропан-бутан“ е пояснено, че това вещество представлява въглеродородна газова смес А, А01, А02, А0, А1, В1, В2, В или С и се класифицира като опасен товар с UN 1965. Съгласно Таблица А на Европейската спогодба за международен превоз на товари по шосе А. (обн., ДВ., бр. 73/1995 г.) е допустимо опасен товар с UN номер 1965 да бъде превозван в цилиндрични бутилки, тубуси, барабани под налягане или връзки от цилиндрични балони, които са одобрени съгласно разпоредбите на А..

Максимално разрешеното количество на опасен товар с UN 1 965 в товарен автомобил, съгласно указанията в колона 3 на таблица 1.1.3.6.3 на А., е 333 единици /333 литра/ за една транспортна единица. В тези случаи могат да се приложат изключенията на А. съгласно т. 1.1.3.6.3, свързани с количествата превозван опасен товар. В този случай не се прилагат някои от изискванията на Част 8 на А., включително за притежаване на А. удостоверение за обучение на волана и изисквания, свързани с Част 9, относно издаване на „Удостоверение за одобрение на превозни средства, превозващи определени опасни товари“. Изпращачът вписва в товарителницата следния текст: „Товар, ненадвишаващ границите за изключенията предвидени в 1.1.3.6“. Относно превозното средство не се изисква специално одобрение по А. и не следва да има „Удостоверение за одобрение на превозни средства, превозващи определени опасни товари“.

Предвид разпоредбите на Глава 9.1 на Приложение В на А. на одобрение за превоз на определени опасни товари подлежат превозни средства ЕХ/II и ЕХ/III, превозващи взривни вещества; автоцистерни FL, AT и превозни средства MEMUs. За бордови автомобили, автомобили с покрита каросерия и автомобили - фургони, които превозват опасни товари в опаковки, одобрени съгласно изискванията на А., не се изисква типово и ежегодно одобряване по Спогодба А.. Те подлежат само на ежегодни технически прегледи съгласно националните нормативни актове.

Възможен е превоз на опасен товар със Спогодба А. 1 965 „въглеродородна газова смес А, А01, А02, А0, А1, В1, В2, В или С“ в „батерийно превозно средство“ (превозно средство, съдържащо елементи, които са свързани помежду си с колектор и са монтирани неподвижно на транспортната единица). За елементи на батерийно производство се считат: цилиндрични бутилки, тубуси, връзки от цилиндрични балони, барабани под налягане, както и цистерни предназначени за превоз на газове от Клас 2 с капацитет над 450 литра, то тогава количествата в една транспортна единица са в зависимост от посочената технически допустима максимална маса в свидетелството за регистрация на превозното средство, но при спазване на всички изисквания на Спогодба А.. В тези случаи превозното средство подлежи на ежегодно одобряване по Спогодба А..

Посочено е, че след извършена справка в регистъра на издадените удостоверения за одобрение на пътни превозни средства, превозващи определени опасни товари, който ИА „Автомобилна администрация“ води съгласно чл. 39 от Наредбата, се установява, че липсват данни за издадени Удостоверения за одобрение на ППС на [фирма], превозващи опасни товари, съгласно чл. 38 от Наредбата. Отбелязано е, че дружеството не е подавало заявления за издаване на такива удостоверения.

На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК до Агенция Митници е изпратено ИПДПОТЛ №Р-22002219003104-041-001/06.06.2019 г., с което е поискана информация дали жалбоподателят е уведомил писмено компетентното митническо учреждение по постоянен адрес, че възнамерява да изпрати акцизни стоки до друга държава членка, осигурил ли е достъп на митническите органи за евентуална проверка и предоставило ли е копие от документ, удостоверяващ заплащането или обезпечаването на акциз в страната членка, където стоките се изпращат - чл. 76б от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/. Също така е изискана информация задълженото лице подало ли е писмено искане за възстановяване на акциз до компетентното митническо учреждение по чл. 76б, ал. 1, т. 1 от същия закон.

В отговор с вх. №53-00-2764/03.12.2019 г. е предоставена следната информация.

При извършена проверка в ИС на Агенция Митници относно наличие на данни, свързани с дейността на [фирма]“, не е установено наличието на подадени от страна на дружеството писмени уведомления по смисъла на чл. 76б, ал. 1, т. 1 от ЗАДС, свързани с изпращането на акцизни стоки до територията на друга държава членка по смисъла на чл.76а от ЗАДС. Посочено е, че [фирма] не е подавало искания за възстановяване на акциз до компетентното митническо учреждение.

След направена съпоставка на данните, посочени в ангажираните от ревизираното дружество документи, и справката на Агенция Митници за регистрираните в модул „Пътни такси и разрешителен режим“ преминавания през ГКПП на страната на посочените в искането до Агенция Митници пътни превозни средства е констатирано, че МПС, вписани в представените ЧМР, са преминавали ГКПП на страната, като превозваните товари са стъкло, изделия от стъкло, текстилни артикули облекло и обувки. Не са налице вписани данни за превоз на бутилирана газ. Установено е също, че посоченото тегло на товарите не съответства на вписаното в товарителниците и

липсват данни за място на товарене и разтоварване на стоките.

С Молба №P-22221718003592-999-001/27.11.2018 г. до служител за контакт от дирекция ЦЗВ при ЦУ на НАП е изисквана информация за асоциирани случаи за отправена молба за обмен на информация по чл. 7 от Регламент 904/2010/ЕС (SCAC) по отношение на BISER W. TRADER JDOO, X.. Информацията е представена на 27.11.2018 г. С Протокол №1275560/31.01.2019 г. в хода на предходното ревизионно производство е приобщен SCAC с реф. №VAT_BG_028508_HR_91001802519_20181204_AF_RI_R. Посочено е, че хърватската данъчна/приходна администрация е установила, че не е налице деклариране на стоките от хърватския търговец, нито има доказателства, че получателят е самоначислил ДДС, няма такива стоките да са доставени в Република Х.. Данъкоплатецът не е представил договор за наем на посочения в транспортните документи адрес - Selcinska 14, Sevete, 3., който обаче представлява жилищна сграда, а не обособено помещение за съхранение на стоки. Не са представени и документи за плащане по фактурите на българския търговец. С директора на BISER W. TRADER JDOO, който е български гражданин, е невъзможно да се установи контакт. Няма информация стоката да е реализирана впоследствие. Не е известно как са се свързали страните, не е налице бизнес кореспонденция.

След анализ на събраните доказателствата, ревизиращият екип е приел, че представените CMR не могат да удостоверят превоз на бутилирана газ, за което са издадени фактури от [фирма]“ на хърватския контрагент. В резултат на изложеното приходните органи са формирало извод, че не е доказано извършването на транспорт на стоки до клиент на територията на Х., съответно явяват се недоказани предпоставките по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС за прилагане на режима за ВОД. Предвид факта, че са налице доказателства за закупуване на стоките /бутилки газ/ е формирано заключение, че извършените доставки са реализирани на територията на страната и съответно следва да се начисли ДДС върху декларираните ВОД. С РА на основание чл. 86, ал. 1 и 2 и чл. 82, ал. 1 от ЗДДС е начислен ДДС, съответно в размер на 60 458,60 лв. и 5 883,13 лв. за данъчни периоди м. 03.2018 г. и м. 04.2018 г. по фактурите, издадени към BISER W. TRADER J.D.O.O.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит:

Според констатациите по отношение спорните ВОД и по-конкретно отсъствието на реално извършени такива, ревизиращите са постановили отказ на право на ползване на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], общо в размер на 11 316,62 лв., тъй като не са представени доказателства за реално осъществени доставки на транспортни услуги. Предвид формираните констатации, органите по приходите са приели, че в случая не е налице право на приспадане на данъчен кредит по смисъла на чл. 68 и чл.69 от ЗДДС.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №P-22002219005381-092-001/25.02.2020 г. Ревизираното лице не е упражнило правото си на възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22002219005381-091-001/23.03.2020 г., издаден от Х. Б. М. – орган, възложил ревизията и Й. Н. И. – ръководител на ревизията.

Определени са задължения за ДДС в размер на 2 783,11 лв. при деклариран данък за възстановяване в размер на 74 875,24 лв. Начислени са лихви в размер на 524,97 лв. Корекциите на декларираните от жалбоподателя резултати са извършени поради начислен ДДС и непризнато право на приспадане на данъчен кредит, както следва: на основание чл. 86, ал. 2 от ЗДДС е начислен на ДДС за двата ревизирани периода в размер на 66 341,73 лв., поради непризнати за извършени вътреобщностни доставки (ВОД) към BISER W. TRADER JDOO с VIN HR34584539471, Х.; на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 69, ал. 1 от с.з., е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 316,62 лв. за двата данъчни периода по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

С решение 930/09.09.2020 г. на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП е потвърден изцяло РА.

По делото е назначена и приета съдебно - счетоводна експертиза от заключението на, която се установява, че в счетоводството на [фирма] са включени процесните фактури в дневниците за продажби. По отношение на това дали по издадените фактури с номера от 1 до 15 в периода от 05.03.2018 и 09.04.2018 г. е извършено плащане и как то е отразено в счетоводството на жалбоподателя експертизата установява, че са извършени следните плащания:

Плащане	Дата	Сума/лв.	на стр./том
банка поф-ри	04.02.2019	14370	197/ дело
Банка по задълж.	05.02.2019	14650	198/дело
банка поф-ри	06.02.2019	11320	199/дело
банка поф-ри	12.02.2019	10380	200/дело

В банковите извлечения като основание е посочено "плащане по фактури на BISER W. TRADER JDOO". Видно от допълнително предоставена информация от счетоводството на [фирма] няма други данни за плащания, освен гореописаните.

Отделно от това се установява, че всички процесни доставки са отразени във VIES декларациите на съответните периоди и , че са налице всички счетоводно документи на жалбоподателя изискуеми по чл. 45 от ППЗДДС,

доказващи извършване на ВОД.

Относно това дали е налице отразяване в съответните счетоводни документи, фактури и плащане в счетоводството на третото лице - [фирма], превозвач на стоките, за извършения от него транспорт и в счетоводството на [фирма] са изискани допълнително данни от счетоводството на [фирма], превозвач на стоките - и съответно бяха представени от счетоводството на [фирма] следните счетоводни справки : Дневник на продажбите на БОРИ С. Т. 2016 Е. за м.04.2018г.; Дневник на покупките на БОРИ С. Т. 2016 Е. за м.04.2018г.; Дневник на продажбите на БОРИ С. Т. 2016 Е. за м.03.2018г.; Дневник на покупките на БОРИ С. Т. 2016 Е. за м.03.2018г. и Аналитична хронологична ведомост на на БОРИ С. Т. 2016 Е. за клиент Г. Е. за периода 01.03.2018-30.04.2018г.

От справките се установи, че по повод издадените фактури от БОРИ С. Т. 2016 Е. на Г. Е. са взети счетоводни операции, както са описани подробно в констативно - съобразителната част на настоящата експертиза и е начислен приход и ДДС продажби в счетоводството на БОРИ С. Т. 2016 Е..

Изискани са допълнително данни от счетоводството на „Г. Е., спедитор - за да може да се направи анализ дали при тях са осчетоводени документите. Бяха представени Аналитични хронологични ведомости на Г. Е. за периода 01.03.2018 – 30.04.2018 и Дневници покупки и продажби по ЗДДС за периодите м.03.2018 и м. 04.2018г. От предоставените счетоводни справки се установи, че издадените фактури на Г. Е. от Бори С. Т. 2016" Е. са осчетоводени

Относно възложената задача да се проследи документалната обосновааност на всяка от издадените фактури с номера от 1 до 15 в периода от 05.03.2018 и (19.04.2018 г., като проследи механизма на доставките чрез съотнасянето на наличните по делото приемо-предавателни протоколи, складови разписки, заявки и договори към кои доставчици и по кои фактури са относими. Експертизата направи анализ на наличните документи за транспорт, които са представени по делото и информация за плащанията по тях, които са обобщени в табличен вид по - долу :

ф-ра №	Дата	Спедитор	Предмет	Превозвач	Заявка-договор за транспорт/ дата	ЧМР/дата	Плащане	Дата	Сума
[ЕГН]	22.03.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	13.04.2018	4850,00
[ЕГН]	22.03.2018				не е прил.	не е прил.	в брой	13.04.2018	4780,00

		Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	П..	П..		16.04.2018	70,00
[ЕГН]	31.03.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	27.03.2018	29.03.2018	в брой	18.04,2018	4850,0
[ЕГН]	23.03.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	21.03.2018	не се чете	в брой	18.04.2018	4850,0
[ЕГН]	22.03.2018	Г. Е.	тр. услуга	Бори С.	не е прил.	не е прил.	в брой	16.04.2018	70,00
			международна	Т. 2016 Е.				05.06..2018	4780,0
[ЕГН]	22.03.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	17.04.2018	4850,0
[ЕГН]	21.03.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	12,04.2018	4850,0
[ЕГН]	20.03.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	12.04,2018	4850,0
[ЕГН]	10.03.2018	Г. Е.	тр, услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	05.03.2018	06.03.2018	в брой	16.04.2018	4850,00
[ЕГН]	01.04.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	07.03.2018	09.03.2018	в брой	16.04.2018	4850,00
[ЕГН]	16.03.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	17.04,2018	4850,00
[ЕГН]	01.04.2018	Г. Е.	тр, услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	10.05.2018	4850,00
[ЕГН]	01.04.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	08.05.2018	4850,00
[ЕГН]	01.04.2018	Г. Е.	тр. услуга международна	Бори С. Т. 2016 Е.	не е прил.	не е прил.	в брой	08.05.2018	4850,00

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваването на оспорения Ревизионен акт № Р-22002219005381-091-001/23.03.2020 г., издаден от Х. Б. М. – орган възложил ревизията и Й. Н. И. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 930/09.06.2020г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., с които са определени са задължения за ДДС в размер на 2 783,11 лв., при деклариран данък за възстановяване в размер на 74 875,24 лв. и са начислени са лихви в размер на 524,97 лв. и на основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК и чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, достига до следните **правни изводи**:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директора на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено по електронен път на 11.06.2020 г. (л. 19). Жалбата е подадена чрез административния орган с вх. № 53-04-500 на 23.06.2020 г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е **процесуално допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

Ревизионният доклад и ревизионният акт са издадени в сроковете по чл.117 ал.1 и чл.119 ал.3 ДОПК и от компетентните органи по смисъла на чл.118 ал.2 ДОПК във връзка с чл. 7 ал. 1 т. 4 ЗНАП, в кръга на определените им правомощия по чл. 119 ал. 2 ДОПК, определящ материалната компетентност на лицата, които следва да издават ревизионния акт, и предвиждащ, че ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията (определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция) и ръководителя на ревизията (определен със заповедта за възлагане на ревизия). Изложеното налага извод, че в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗДДС наличието на вътрешнообщностна доставка е обусловено от кумулативната установеност на следните предпоставки: осъществена доставка на стоки, транспортиране на същите от територията на Република България до територията на друга държава - членка и регистрации на доставчика и получателя в съответните държави за целите на ДДС. Съобразно чл. 53, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС вътрешнообщностните доставки са облагаеми с нулева ставка на данъка, а удостоверяващите ги документи са определени с Правилника за прилагане на закона.

Документите, удостоверяващи извършването на ВОД, според чл. 53, ал. 2 от закона, са посочените в чл. 45, т. 1 и т. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, като това са: документ за доставката, представляващ фактура за

доставката, в която се посочва идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран /чл. 45, т. 1, б. "а" от ППЗДДС/, както и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка /чл. 45, т. 2, б. "а" и "б." от ППЗДДС/, а именно: транспортен документ удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика/ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя.

В писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

В практиката си Съдът на Европейския съюз (СЕС) приема, че „освобождаването от ДДС на вътреобщностната доставка е приложимо само когато правото на разпореждане като собственик със стоката е прехвърлено на получателя от доставчика и доставчикът докаже, че стоката е изпратена или превозена в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране стоката е напуснала физически територията на държавата членка на доставката, от която е изпратена“ (Решение C-409/04, т. 26 и C-273/11, т. 31).

Съгласно установената съдебна практика на ВАС, в случаите на ВОД в тежест на доставчика /задълженото лице/ е да докаже, че е осъществил ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗДДС във вр. с чл. 45 ППЗДДС. От особена важност е установяване на транспортирането на стоките, т. е. да се докаже по категоричен начин, че стоките са напуснали територията на България, за да може доставчикът да се възползва от нулевата облагаема ставка на ДДС, която се прилага за ВОД.

С оглед събраните по делото доказателства, правилен е изводът на ревизиращия екип, че няма данни, от които да се направи обоснован извод, че стоките, предмет на процесните фактури, са напуснали територията на Република България.

Декларираните ВОД са с предмет бутилиран газ. Съобразно чл. 226 от Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и техническия надзор па съоръжения под налягане, транспортирането, товаренето и разтоварването на бутилки се извършва съгласно Европейска спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе, поради което следва дружеството [фирма] да притежава такива удостоверения. Установено е, че дружеството въобще не

е подавало искане за издаване на такива удостоверения. Отделно от това при справка на МПС, които е следвало да извършват процесните превози в Агенция „Митници“ е установено, че представените ЧМР са преминавали ГКПП на страната, като са декларирани товари, представляващи стъкло, текстилни артикули и облекло. Отделно от това посоченото тегло на товарите не съответства на вписаното в товарителниците и липсва място за товарене и разтоварване. От всичко изложено следва да се приеме, че е законосъобразен извода на ревизиращите органи относно липса на извършени доставки.

Правилни са изводите и относно издадените фактури от [фирма], по които подизпълнител се явява [фирма]. По делото се установява, че в товарителниците липсват определени реквизити, като не е посочено точното място на разтоварване, поради което не може по несъмнен начин да се достигне до извод за реалност на извършените доставки. Тези доводи се потвърждават и от ССЧЕ, кредитирана по делото като същата не установява да се приложени съпроводителни документи и ЧМР.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски по делото е основателна. В чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК е предвидено, че на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, поради което жалбоподателят [фирма] следва да бъде осъден да заплати на ответника по жалбата разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 2875, 50 лева, определено по реда на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 60- ти състав

РЕШИ:

ОТХВРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], чрез адв. А. Н. - САК, против Ревизионен акт /РА/ №Р-22002219005381-091-001/23.03.2020 г., издаден от Х. Б. М. – орган възложил ревизията и Й. Н. И. – ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 930/09.09.2020 г., с който на дружеството са определени задължения за ДДС в размер на 2 783,11 лв. и са начислени лихви в размер на 524,97 и е установен данък за

възстановяване в размер на 61 491, 62 лева за м. 03.2018 г. и 13383, 62 лева за м. 04.2018 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. сумата от 2875, 50 лв. /две хиляди осемстотин седемдесет и пет лева и петдесет стотинки/, представляваща направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: